

ЖАРКЕ ЛІТО У КРИМУ

Коли сьогодні йду харківськими вулицями, мимоволі звертаю увагу на юнаків і дівчат у будзагонівських формах. Торік я дуже задріла їм. Тепер я сама стала бійцем Всесоюзного студентського будівельного загону.

Цікаво, що згадується зараз моїм друзям, учасникам третього, трудового семестру? Може, ті, хто працював у Криму, згадують фестиваль у Бахчисарай, урочисту лінійку на братському кладовищі радянських воїнів коло Вічного вогню, шірі слова ветерана Великої Вітчизняної війни Арсенія Михайловича Куденкова, конкурс агітбригад (як хвилювалися тоді за своїх, як хотілося перемогти...). Може, згадуються їм швидкі хоровади і дзвінкі студентські пісні, що були з ними два нелегких місяці і 26 серпня не змовкали на привокзальній площі Сімферополя, яка перетворилася на величезний концертний майданчик, де кожен глядач міг стати артистом? А наступного дня на мітингу бійці рапортували Харківському обкому комсомолу про успішне завершення

третього, трудового семестру. Серед 15 загонів, що вишикувалися на останню урочисту лінійку цього літа, було сім університетських.

«Орбіталь». Відмінно потрудилися бійці цього загону, студенти хімічного факультету. За попередніми підсумками загін визнано одним із кращих у Кримській зоні. На протязі двох місяців при загоні працював піонерський табір-сулутник у якому відпочили 50 школярів. Студенти укомплектували хімічним посудом кабінет хімії СШ № 1 м. Бахчисарая.

А як чудово пройшов день посвяти у бійці СВЗ! Із морських глибин з'явився Нептун із почтом. Кожному, хто випив «райський» напій (суміш аджикки, перцю і солі), вручалось посвідчення «у бійці СВЗ годиться». Бійці виголосували слова довжелезної (десятиметрової) клятви, обіцяючи «трудитися, як бджілки», «не ковтати воду за буйками», «не сідати на попутного веза, щоб не викликали гнів воеводи нашого...»

«Планета». Інтернаціональний СВЗ еконо-

мічного факультету другий рік працював у радгоспі — заводі «Бурлюк». Студентам подобається тут працювати, подобаються добрі, уважні люди. Та добрі взаємини не приходять самі собою — шлях до них пролягає через труд. 93 тонни персиків зібрали бійці «Планети». Разом з радянськими студентами сумлінно трудилися громадяни Лівану, Йорданії, Палестини. Багато розповідали вони про свої країни.

«Зоряний». У складі багатьох університетських будзагонів працювали «важкі» підлітки. Усього місяця були в «Зоряному», загоні радіофізиків Іра і Лара, а розлука не обійшлася без сліз. І після від'їзду Іра і Лара часто писали своєму новому другові — «Зоряному». Згадували вечори, виступи агітбригад, говорили, як багато значить для них будзагін: вони побачили справжнє життя, вони прагнуть стати гідними своїх нових друзів.

Агітбригада «Зоряного» підготувала і дала багато концертів. А найбільше запам'ятався один, який дали на

прохання московських школярів, що поверталися додому. Ніколи ще студентам не доводилося виступати перед такою чуйною аудиторією...

«Вікторія». Великою популярністю користується цей загін на факультеті іноземних мов. Потрапляють до його складу найкращі, адже конкурс — дватри чоловіки на місце. Весело, дружно живе загін. І завжди там, де лунає пісня, де обговорюються найважливіші проблеми, зустрічаєш невисоку на зріст дівчину з живими блискучими очима. Це Оля Острова. У «Вікторії» вона третє літо: два рази була бригадиром, тепер — командир.

— У нас хороший колектив, — вважає Оля. — Всі трудяться на совість. Правда, не все владналося одразу, спочатку були деякі прикросці, та після серйозної розмови на комсомольських зборах справи пішли на краще. Особливо радує, як працюють дівчата з бригади Галі Худотеплої: щодня виконують норму на 110—120 проц. У нас прекрасний редактор стінгазети Анд-

рій Гужва, який залучив до роботи в газеті нашого підшефного Сергія (ми порушуємо клопотання про звільнення хлопця з обліку в міліції). Швидко проходили два будзагонівських місяця. Я упевнена, що кожен з бійців нашої «Вікторії» не раз згадає щось добре, найкраще, щось наше, приємне тільки «Вікторії»...

Ось і закінчився останній робочий день, все готове до від'їзду. На прощальній зустрічі з керівництвом радгоспу-заводу загін почує теплі слова подяки за свою роботу.

...Стрункі колонни стоять на Привокзальній площі. Пролетіло будзагонівське літо. Повільно пливе над головами прапор Кримського зонального будівельного студентського загону імені 35-річчя Перемоги.

«Орбіталь»... «Планета»... «Зоряний»... «Вікторія»... А поряд — фізфаківська «Іскра», мехматівські «Альфа» і «Моноліт». Університетські загони прощаються з Кримом.

Н. РУБІНШТЕЙН,
боєць СВЗ, наш
кореспондент.